

Nr 6

Utlåtande i anledning av proposition med förslag till lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar, m. m., jämte motioner.

I en den 5 december 1969 dagtecknad proposition, nr 171 år 1969, har Kungl. Maj:t under åberopande av ett propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen att

dels antaga förslag till

1) lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar,

2) lag om ändring i förordningen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar,

dels bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att utfärda två garanti-förbindelser som innebär åtaganden enligt vad som anges i övergångsbestämmelserna till de föreslagna lagarna.

Propositionens huvudsakliga innehåll är följande:

I propositionen föreslås att landshypoteksförening skall få lämna lån intill 75 % av en jordbruksegendoms belåningsvärde i stället för som f. n. intill 60 %. Vidare föreslås en liberalisering av bestämmelserna om vilka fastigheter som får belånas av landshypoteksförening. Dessutom föreslås att fastighets belåningsvärde alltid skall få fastställas av föreningen själv utan den begränsning som f. n. gäller genom att värderingen i vissa fall skall knyta an till gällande taxeringsvärden. Efter mönster av de fondbestämmelser som infördes för stadshypoteksinstitutionen den 1 januari 1969 föreslås nya regler om reservfond för hypoteksbanken och landshypoteksföreningarna.

För både landshypoteksinstitutionen och stadshypoteksinstitutionen föreslås att låntagarnas solidariska ansvar för föreningarnas förbindelser skall avvecklas och att den legala panträtt som innehavarna av hypoteksbankens och stadshypotekskassans obligationer nu har i låntagarnas låne- och inteckningsreverser skall tas bort.

Dessutom föreslås att de båda institutionerna skall ställas under tillsyn av bankinspektionen.

Den nya lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 juli 1970.

De vid propositionen fogade *lagförslagen* har följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar

Härigenom förordnas som följer.

Hypoteksbanken

Ändamål och delägare

1 §

Sveriges allmänna hypoteksbank har till ändamål att driva lånerörelse genom att lämna lån åt sina delägare och att driva annan verksamhet som står i samband därmed.

2 §

Bankens delägare utgöres av landshypoteksföreningar.

Förenings delaktighet i banken bestämmes efter obetalda kapitalbeloppet av de lån som föreningen erhållit från banken.

Styrelse, verkställande direktör och revisorer

3 §

Banken förvaltas av en styrelse med säte i Stockholm. Styrelsen består av sex ledamöter.

Konungen utser en ledamot och en suppleant för honom för tre år. Fullmäktige i riksgäldskontoret utser en ledamot och suppleant för honom likaledes för tre år.

Tre ledamöter och tre suppleanter för dem väljes på ordinarie delägarsammankomst. Av dessa väljes en ledamot och suppleant för honom varje år för en tid av tre år. Val av ledamot eller suppleant sker för tiden till och med den ordinarie delägarsammankomst som hålles under tredje året efter det år då valet förrättades.

De fem ledamöter som utsetts enligt andra och tredje styckena utser verkställande direktör. Denne ingår som ledamot i styrelsen.

Den av Konungen utsedde ledamoten är styrelsens ordförande och den av riksgäldsfullmäktige utsedde ledamoten är vice ordförande.

Avgår ledamot eller suppleant, som valts på delägarsammankomst, före utgången av den tid för vilken han är vald, väljes ny ledamot eller suppleant för återstående tid vid nästa ordinarie delägarsammankomst.

Konungen bestämmer arvoden till de av Konungen och riksgäldsfullmäktige utsedda ledamöterna.

4 §

Verkställande direktör entledigas i samma ordning som han utses.

5 §

När ärende av större vikt skall avgöras, kan styrelsen kalla en representant för varje förening för att delta i styrelsens överläggningar och beslut (förstärkt styrelse).

Fråga som avses i 23 § skall behandlas vid sammanträde med förstärkt styrelse, om minst två föreningar begär det.

6 §

Styrelsen är beslutförför, när minst fyra ledamöter är tillstädes och tre av dem är ense om beslutet. Är endast fyra ledamöter närvarande, måste ordföranden eller vice ordföranden vara en av dessa tre ledamöter.

Som styrelsens beslut gäller den mening för vilken de flesta rösterna avges. Vid lika röstetal gäller den mening som ordföranden vid sammanträdet biträder.

Beslut om utseende eller entledigande av verkställande direktör eller om uppläggande av obligationslån eller annan upplåning skall ha biträtt av ordföranden eller vice ordföranden.

7 §

För revision av styrelsens förvaltning och bankens räkenskaper utses årligen fem revisorer.

Fullmäktige i riksgäldskontoret utser en revisor, som skall vara revisionens ordförande, och suppleant för honom. Bankinspektionen utser en revisor jämte suppleant för honom. Övriga revisorer jämte suppleanter för dem väljes på ordinarie delägarsammankomst.

Av de på delägarsammankomst utsedda revisorerna skall en revisor och hans suppleant vara auktoriserade av handelskammare eller på annat av Konungen godkänt sätt. Bankinspektionen bestämmer arvode till den av inspektionen utsedde revisorn, och riksgäldsfullmäktige bestämmer arvode till den av fullmäktige utsedde revisorn.

8 §

Bankens styrelse utser årligen för varje förening ett ombud som skall delta i revisionen av föreningens förvaltning.

9 §

Styrelseledamöter och föreningsrepresentanter i förstärkt styrelse som uppsåtligen eller av oaktsamhet tillskyndar banken skada svarar solidariskt för skadan.

Har revisorer mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift i sin berättelse eller uppsåtligen underlåtit att göra anmärkning mot sådan uppgift i handling som de granskat eller visat oaktsamhet vid fullgörande av sitt uppdrag, är de solidariskt ansvariga mot banken för skada som uppkommer därav.

Delägarsammankomst**10 §**

Bankens delägare skall årligen före utgången av juni sammanträda till ordinarie sammankomst på tid, som styrelsen bestämmer. Skriftlig kallelse till sammankomsten skall jämte föredragningslista sändas över till föreningarna minst en månad i förväg.

11 §

Extra sammankomst skall utlysas av styrelsen, när den finner det lämpligt eller revisorerna begär det. Skriftlig kallelse till sammankomsten skall jämte föredragningslista sändas över till föreningarna minst fjorton dagar i förväg.

12 §

Varje förening får till sammankomst sända tre ombud av vilka minst ett bör vara ledamot av föreningens styrelse.

Fullmäktige i riksgäldskontoret utser ett ombud att delta i sammankomsten.

13 §

Ordförande för sammankomst är ordföranden i bankens styrelse. Vid förfall för denne eller vid behandling av fråga som anges i andra stycket väljer sammankomsten ett av ombuden att vara ordförande för sammankomsten.

Bankens styrelseledamöter och revisorer bör vara närvarande vid sammankomst. De har rätt att delta i beslut utom i frågor som angår ansvarsfrihet för styrelsen, val av styrelseledamöter och revisorer jämte suppleanter samt arvoden för styrelseledamöter och revisorer. I val som nu nämnts får ej heller riksgäldsfullmäktiges ombud delta.

Beslut fattas genom omröstning efter huvudtal med enkel röstövertikt. Vid lika röstetal gäller den mening som sammankomstens ordförande biträder. Val avgöres dock vid lika röstetal genom lottning.

14 §

Det ankommer på sammankomst att

1. efter föredragning av styrelsens förvaltningsberättelse för närmast föregående räkenskapsår och av revisionsberättelsen avgöra frågor om fastställande av balansräkningen och om ansvarsfrihet för styrelsen,

2. vid behov fastställa bidrag till bankens förvaltningskostnader och för avsättning till reservfonden,

3. besluta i frågor om särskild utdebitering på grund av föreningarnas ansvarighet för bankens förbindelser,

4. fastställa värderingsstadgor för föreningarna,

5. utse ledamöter och suppleanter i styrelsen samt revisorer för banken och suppleanter för dem,

6. bestämma arvoden för de valda styrelseledamöterna och de valda revisorerna.

Ärenden som avses i 1, 5 och 6 skall behandlas på ordinarie delägarsammankomst. I övrigt får vid ordinarie sammankomst behandlas alla frågor

som avser bankens verksamhet. På extra sammankomst får behandlas endast fråga som tagits upp på föredragningslistan.

15 §

Om det enligt 8 § utsedda ombudet finner anledning till anmärkning mot visst förhållande vid revision av föreningens förvaltning, skall ombudet anmäla förhållandet till bankstyrelsen för att behandlas på sammankomst. Förening är skyldig att följa beslut som sammankomsten meddelar på grund av anmärkningen.

16 §

Förslag som styrelsen lägger fram för beslut vid sammankomst skall om möjligt delges föreningarna minst en månad före sammankomsten.

Förening eller ombud som vill framställa förslag till ordinarie sammankomst skall anmäla förslaget skriftligen hos styrelsen minst en månad före sammankomsten. Förslag som avser ändring i denna lag skall dock anmälas hos styrelsen före utgången av februari.

Styrelsen och revisorerna skall yttra sig över förslag som avser ändring i denna lag. Sådant förslag anses antaget endast om delägarna på två på varandra följande sammankomster, varav minst en ordinarie, bifallit förslaget.

17 §

Innan ordinarie sammankomst hålles skall styrelsen överlämna förvaltnings- och revisionsberättelserna till chefen för finansdepartementet, till fullmäktige i riksgäldskontoret och till föreningarna.

Upplåning

18 §

Banken anskaffar medel för sin verksamhet genom lån mot obligationer. Sammanlagda beloppet av bankens utelöpande obligationer får icke uppgå till mera än tio gånger beloppet av den i 27 § angivna grundfonden.

Nedgår grundfonden genom förluster med tio procent eller mera, får banken ej upptaga nytt lån förrän grundfonden återställts till sitt ursprungliga belopp. Om ordinarie delägarsammankomst ej skall hållas inom en månad från det sådan nedgång skedde, skall föreningarna kallas till extra sammankomst för att besluta om de åtgärder som påkallas av omständigheterna.

19 §

För tillfälligt behov av rörelsemedel eller annat tillfälligt behov får banken på annat sätt än mot obligationer taga upp lån på kort bestämd tid eller på kort tids uppsägning.

Banken får taga upp lån mot säkerhet av inteckning i fastighet, som äges av banken.

20 §

Banken har ensam rätt att mot obligationer låna upp medel för utlåning mot säkerhet i jordegendom som avses i 40 §.

Lånerörelse

21 §

Lån som banken lämnar till förening skall återbetalas genom viss årlig amortering (amorteringslån) eller genom årlig amortering under viss tid och genom betalning av återstoden vid utgången av denna tid (sammansatta lån). Om särskilda skäl föreligger, får återbetalning också ske utan amortering efter förloppet av viss tid (stående lån).

Förfallotiden för lån skall bestämmas så, att den är förenlig med villkoren för bankens förbindelser.

22 §

Sedan tio år förflutit efter det att visst lån utlämnats till förening, får föreningen säga upp lånet till betalning efter ett år, om banken icke finner att villkoren för dess förbindelser utgör hinder mot det. Föreningen är därvid skyldig att på det sätt och med det belopp som banken bestämmer utge ersättning för den ränteförlust som inbetalningen kan föranleda (ränteskillnadsersättning).

Banken får medge förening att betala lån även tidigare än enligt första stycket, om det kan ske med hänsyn till bankens förbindelser. Banken kan i sådant fall föreskriva villkor för betalningen utöver skyldighet att utge ränteskillnadsersättning.

23 §

Kan flera föreningars lånebehov ej på en gång tillgodoses fullt ut, skall banken fördela tillgängliga lånemedel mellan föreningarna. Fråga om fördelning av lånemedel skall dock avgöras på delägarsammankomst, om frågan behandlats av förstärkt styrelse och därvid minst en tredjedel av de röstberättigade begärt det. Sammankomstens beslut får avse fördelning av lånemedel under högst ett kalenderår.

24 §

För lån som förening fått från banken skall föreningen årligen på bestämd tid erlagga avtalad ränta, kapitalavbetalning och andra avgifter samt bidrag med belopp som behövs för bankens förvaltningskostnader och för avsättning till bankens reservfond.

Underlåter förening att fullgöra föreskriven inbetalning, är föreningen skyldig att betala ränta på det förfallna beloppet med en halv procent i månaden.

25 §

Förening ansvarar för att dess skuld till banken ständigt motsvaras av lånefordringar för vilka finns säkerhet enligt denna lag eller av tillgodohavande hos bank eller av kontanta medel. Banken övervakar att föreningen uppfyller detta ansvar.

Banken ansvarar för att dess fordringar hos föreningarna vid varje tidpunkt svarar mot lägst sammanlagda beloppet av bankens utelöpande obligationer.

Föreningarnas ansvarighet för bankens förbindelser

26 §

För bankens förbindelser är föreningarna ansvariga i förhållande till sin delaktighet i banken. Kan banken ej infria sina förbindelser med egna medel har den rätt att i mån av behov erhålla tillskott från föreningarna efter samma fördelning dem emellan.

Kan förening ej fullgöra sin betalningsskyldighet enligt första stycket, är övriga föreningar ansvariga för bristen i förhållande till sin delaktighet i banken.

Fonder

27 §

Som grundfond för banken ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garantiförbindelse på trehundra miljoner kronor.

28 §

Efter anmälan till riksgäldskontoret får banken taga grundfonden i anspråk till fullgörande av sina förbindelser, när banken för tillfället saknar tillgängliga medel till detta eller när banken trätt i likvidation.

När grundfonden tagits i anspråk i annat fall än vid bankens likvidation, skall banken ersätta staten den ränta som staten med anledning härav har utgivit och snarast möjligt återbetala vad som tagits i anspråk. Om banken ej kan anskaffa medel för återbetalningen på annat sätt, får banken taga ut det behövliga beloppet från föreningarna i förhållande till deras delaktighet i banken.

29 §

Bankens behållna årsvinst skall avsättas till en reservfond, om ej annat följer av tredje stycket.

Reservfonden skall uppgå till lägst ett belopp som svarar mot en procent av bankens skulder.

Av bankens årsvinst får förening beviljas bidrag utan återbetalningsskyldighet till att täcka föreningens förvaltningskostnader.

30 §

Reservfonden får komma föreningarna till godo endast genom lättnad i lånevillkoren enligt beslut som fattats på delägarsammankomst. Reservfonden får dock användas för detta ändamål endast i den mån den överstiger två procent av bankens skulder.

Har förening lidit förlust som den ej kan täcka med sin reservfond, får banken bevilja föreningen bidrag ur bankens reservfond utan återbetalningsskyldighet med belopp som svarar mot högst hälften av reservfonden. Sådant bidrag får dock ej lämnas utan delägarsammankomstens hörande.

I övrigt får bankens reservfond användas endast till att täcka förlust som uppkommit på bankens rörelse i dess helhet.

Nedgår reservfonden under föreskrivet belopp, skall den snarast åter ökas till detta.

Bankens fondmedel skall placeras på ett betryggande sätt.

Likvidation

31 §

Om förfarandet vid likvidation av banken förordnar Konungen.

Vid likvidation får grundfonden tagas i anspråk endast i den mån annan tillgång saknas som svarar för bankens förbindelser.

Landshypoteksföreningar

Ändamål och delägare

32 §

Landshypoteksförening har till ändamål att inom sitt verksamhetsområde lämna dels långfristiga lån till fast ränta mot säkerhet i jordegendom, dels andra lån för jordbruks- och skogsbruksändamål, för vilkas fulla betalning staten ansvarar (garantilån) samt att driva annan verksamhet som står i samband därmed.

33 §

Delägare i förening är låntagare som hos föreningen fått antingen lån till vilket föreningen erhållit medel från banken eller förskott på sådant lån.

Förenings bildande och reglemente

34 §

Ansökan om tillstånd att bilda förening göres hos Konungen.

35 §

Reglemente för förening skall antagas av föreningen och underställas Konungen för fastställelse.

Förvaltning och revision

36 §

Stämma med förenings delägare skall hållas minst en gång om året på sätt som anges i reglementet.

Rösträtt vid föreningsstämma har varje delägare som ej står i skuld till föreningen för förfallna avgifter och som enligt föreskrift i reglementet anmält sig vilja utöva rösträtt vid stämman.

Delägare får genom fullmakt företrädas endast av annan röstberättigad delägare eller av sin make.

Varje delägare har en röst. Ingen får som ombud företräda mer än en delägare.

För en och samma jordegendom får endast en delägare rösta.

37 §

Förenings angelägenheter förvaltas av en styrelse som utses enligt föreskrifter i reglementet.

38 §

För granskning av förenings förvaltning och räkenskaper skall delägarna årligen utse revisorer på sätt som anges i reglementet. I revisionen skall deltaga det av banken enligt 8 § utsedda ombudet samt revisor som kan ha utsetts av bankinspektionen.

Lånerörelse

Allmänna bestämmelser

39 §

Förening får för sin lånerörelse icke låna medel hos annan än Sveriges allmänna hypoteksbank.

40 §

Förening får belåna jordegendom, som utgör en självständig produktionsenhet och huvudsakligen användes

1. för jordbruk med binäringar eller skogsbruk, eller
2. för sådan trädgårdsskötsel, specialodling eller annan därmed jämförbar produktion, som drives i större omfattning på öppen jord och som självständig näring.

41 §

Med de undantag som följer av andra och tredje styckena får endast den som innehar jordegendom med äganderätt eller fideikommissrätt erhålla lån hos landshypoteksförening.

Lån får lämnas till sambruksförening även om föreningen ej äger annan fast egendom än de ekonomibyggnader jämte tillhörande tomtmark som behövs för verksamheten. En förutsättning är dock att verksamheten dessutom drives på jordområden som föreningen arrenderar av sina medlemmar. Sålunda ägd och arrenderad egendom skall vid belåning anses som jordegendom.

Andra stycket äger motsvarande tillämpning på andelsladugårdsföretag som är organiserat som ekonomisk förening eller handelsbolag.

42 §

Jordegendoms belåningsvärde fastställs av föreningens styrelse på grundval av särskild värdering. Värderingen sker enligt föreningens värderingsstadga och verkställs antingen av en eller flera personer som utses av styrelsen eller också med ledning av tillgängliga handlingar av styrelsen.

43 §

Jordegendoms belåningsvärde får ej till mer än en fjärdedel bestå av värdet av sådan del av egendomen som användes för annat ändamål än som anges i 40 § 1 eller 2.

Belåningsvärde får ej omfatta

1. övervärde som egendom kan ha på grund av att till egendomen hör mark som kan användas för annat ändamål än som avses i 40 §,
2. värdet av maskin och annan utrustning, som hör till egendomen enligt 4 § lagen (1966: 453) om vad som är fast egendom.

44 §

Lån får beviljas till högst 75 % av belåningsvärdet eller vid belåning av jordegendom som avses i 40 § 2 till högst 50 % av belåningsvärdet.

45 §

Bestämmelserna i 21 § om återbetalning av lån som lämnas av banken äger motsvarande tillämpning på lån som lämnas av förening.

46 §

Förening skall lämna lån på samma villkor som gäller för föreningens motsvarande lån hos banken.

47 §

Lån får med de undantag som anges i andra stycket beviljas endast mot inteckning för fordran i jordegendom som lånesökanden innehar med äganderätt eller fideikommissrätt.

Som säkerhet för lån till sambruksförening får godtagas gemensam inteckning i egendom, varav en del äges av föreningen och återstoden av föreningsmedlemmarna. Denna bestämmelse äger motsvarande tillämpning på lån till andelsladugårdsföretag.

48 §

Inteckning skall lyda på minst det belopp, till vilket lån beviljas, och ligga inom det värde, till vilket lån enligt 44 § högst får beviljas.

Tillhandahåller lånesökanden ej inteckning med bästa förmånsrätt, får lån beviljas endast under förutsättning att lån, som lämnats mot säkerhet av inteckning med bättre förmånsrätt, är ordnat på betryggande sätt och att även sådan inteckning pantsättes för lån som föreningen beviljar.

Inteckning som avser annat än fordran och som ej har avsevärd betydelse för egendomens värde, får stå kvar med bättre förmånsrätt än inteckning för lån från förening utan att lånebeloppet nedsättes.

49 §

Skuldförbindelse med tillhörande säkerhet, som lämnats till förening för utlämnat lån, skall, om ej annat beslutats enligt andra stycket, snarast ställas under offentlig vård. Denna utövas av ett ombud som förordnas av länsstyrelsen i det län där föreningens styrelse har sitt säte (offentligt ombud).

Förening kan besluta att första stycket icke skall tillämpas av föreningen. Sådant beslut skall godkännas av banken.

Länsstyrelsen bestämmer arvode till offentligt ombud.

50 §

Lånehandlingarna skall förvaras under två särskilda lås med olika nycklar i förvaringsrum som är brandsäkert och även i övrigt betryggande. Finns offentligt ombud, skall denne inneha nyckeln till det ena låset. Annan nyckel skall omhänderhas av person som föreningen utser.

51 §

Byggnader som omfattas av belåning skall vara nöjaktigt försäkrade mot brandskada. Detsamma gäller för skog som belånas. Om särskilda skäl föranleder det, får dock kravet på brandförsäkring av skog efterges.

52 §

Förening skall säga upp lån till betalning, om belånad egendom icke längre är belåningsbar i landshypoteksförening.

Har jordegendom nedgått i värde, så att panten icke längre kan anses utgöra betryggande säkerhet, kan förening säga upp lånet till betalning.

När förening anser det behövt skall belånad egendom värderas på nytt.

53 §

Övergår belånad jordegendom till ny ägare eller innehavare och vill denne övertaga lånet, skall han inom ett år från den dag, då han blev ägare eller innehavare av egendomen, ansöka om delägarskap i föreningen genom att lämna förbindelse om övertagande av lånet. Göres ej sådan ansökan eller avslås den, kan föreningen säga upp lånet till betalning.

54 §

Har förening för att skydda fordran köpt jordegendom som är pantsatt eller utmätt för fordringen, skall föreningen åter avyttra egendomen så snart det lämpligen kan ske och senast när avyttring kan ske utan förlust för föreningen.

55 §

Låntagare skall i efterskott till föreningen erlagga årsavgift, som omfattar ränta, kapitalavbetalning enligt amorteringsplan samt bidrag med det belopp som enligt föreningsstämmas beslut skall utgå för föreningens förvaltningskostnader och för avsättning till den i 59 § angivna reservfonden.

Försummar låntagare att göra föreskriven inbetalning, skall han betala dröjsmålsränta enligt grunder som fastställs av styrelsen.

56 §

Delägare i förening är skyldig att till föreningen utge det belopp som krävs för att föreningen till banken skall kunna utge sådant bidrag som avses i 24 § första stycket.

57 §

Sedan tio år förflutit efter det att visst lån utlämnats till låntagare, får låntagaren säga upp lånet till betalning under den uppbörd som infaller näst efter ett år från dagen för uppsägningen, om föreningen icke finner att villkoren för förbindelserna till banken utgör hinder mot det. Låntagaren är därvid skyldig att på det sätt och med det belopp som banken bestämmer utge ersättning för den ränteförlust som inbetalningen kan föranleda (ränteskillnadsersättning).

Förening får medge låntagare att betala lån även tidigare än enligt första stycket om det kan ske med hänsyn till föreningens förbindelser. Föreningen får i sådant fall föreskriva villkor för betalningen utöver skyldighet att utge ränteskillnadsersättning.

Särskilda bestämmelser om garantilån

58 §

Lånesökande som erhållit statlig lånegaranti kan beviljas lån även om han ej äger jordegendom som avses i 40 §.

I stället för 42—44, 47 och 48 §§ gäller vad den statliga myndigheten föreskriver om garantilåns storlek och om skyldighet att ställa och underhålla säkerhet för lånet.

Övergår egendom, som avses med garantilån, till ny ägare eller brukare gäller utöver 53 § att lånet får övertagas av den nye ägaren eller brukaren endast om den statliga myndigheten medgivit, att lånegarantin skall avse den nye ägarens eller brukarens förpliktelser.

Reservfond

59 §

Föreningens behållna årsvinst skall avsättas till en reservfond.

Reservfonden skall uppgå till lägst ett belopp som svarar mot en procent av föreningens skulder.

Om förening ej kan uppfylla i andra stycket angivet krav, skall reservfonden sammanlagd med övriga föreningars reservfonder uppgå till lägst ett belopp som svarar mot en procent av bankens skulder. Banken meddelar anvisningar om tillämpningen av denna bestämmelse.

I den mån föreningens medel ej behövs i rörelsen får de göras räntebärande på ett betryggande sätt.

60 §

Reservfonden får komma delägarna till godo endast genom lättnad i lånevillkoren enligt beslut som delägarna på förslag av styrelsen fattar. Reservfonden får dock användas för detta ändamål endast i den mån den överstiger två procent av föreningens skulder.

Likvidation

61 §

Om förfarandet vid likvidation förordnar Konungen.

Tillsynen över hypoteksbanken och landshypoteksföreningarna

62 §

Banken och föreningarna står under tillsyn av bankinspektionen.

Vid meddelande av föreskrift eller förbud i samband med tillsynen kan bankinspektionen förelägga vite.

Beslut i fråga om tillsynen länder omedelbart till efterrättelse, om ej Konungen förordnar annat.

I övrigt meddelar Konungen närmare bestämmelser om tillsynsverksamheten.

63 §

Till bestridande av bankinspektionens tillsynsverksamhet skall banken årligen erlägga bidrag.

Närmare föreskrifter om bidragets storlek och om dess fastställande och erläggande meddelas av Konungen.

64 §

Styrelseledamot, verkställande direktör eller annan tjänsteman hos banken eller förening som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnar oriktig eller vilseledande uppgift rörande banken eller föreningen och dess verksamhet dömes till böter eller fängelse i högst sex månader, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1970, då förordningen (1955: 110) om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar skall upphöra att gälla. Bestämmelserna i 3, 4, 6 och 7 §§ skall dock tillämpas för tid från och med hypoteksbankens ordinarie delägarsammankomst år 1970. På denna väljes en ledamot och suppleant för ett år, en ledamot och suppleant för två år och en ledamot och suppleant för tre år. Samtidigt upphör gällande uppdrag för vald ledamot och suppleant i bankens styrelse.

Staten ställer till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad förbindelse att gentemot innehavare av obligationer, som utgivits av hypoteksbanken före den 1 juli 1970, svara för förlust som kan uppkomma på grund av att 12 och 34 §§ förordningen upphör att gälla.

Förslag
till
Lag
om ändring i förordningen (1968:576) om Konungariket Sveriges
stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar

Härigenom förordnas i fråga om förordningen (1968: 576) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar, *dels* att 32 och 33 §§ skall upphöra att gälla, *dels* att rubrikerna närmast före 32 och 33 §§ skall utgå, *dels* att 4, 8, 9, 11, 16 och 20 §§ skall ha nedan angivna lydelse, *dels* att i förordningen skall införas tre nya paragrafer, 40—42 §§, samt närmast före 40 § en ny rubrik av nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

För revision av styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper utses årligen fyra revisorer. Av dessa utses en, som skall vara revisionens ordförande, av *Konungen*, en av riksgäldsfullmäktige och två på ordinarie ombudsstämma. I samma ordning utses lika antal personliga suppleanter. Av de på ombudsstämman utsedda skall en revisor och hans suppleant vara auktoriserade av handelskammare eller på annat av Konungen godkänt sätt. Den andre på ombudsstämma utsedde revisorn och hans suppleant skall äga insikt och erfarenhet beträffande rörelse för fastighets- och tomträtsbelåning.

För revision av styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper utses årligen fyra revisorer. Av dessa utses en, som skall vara revisionens ordförande, av *bankinspektionen*, en av riksgäldsfullmäktige och två på ordinarie ombudsstämma. I samma ordning utses lika antal personliga suppleanter. Av de på ombudsstämman utsedda skall en revisor och hans suppleant vara auktoriserade av handelskammare eller på annat av Konungen godkänt sätt. Den andre på ombudsstämma utsedde revisorn och hans suppleant skall äga insikt och erfarenhet beträffande rörelse för fastighets- och tomträtsbelåning.

Verkställande direktör — — — förut nämnts.

8 §.

Skuldförbindelse med tillhörande säkerhet, som lämnats till förening för utlämnat lån, skall snarast ställas under offentlig vård.

Skuldförbindelse med tillhörande säkerhet, som lämnats till förening för utlämnat lån, skall, *om ej annat beslutats enligt andra stycket*, snarast ställas under offentlig vård.

Förening kan besluta att första stycket icke skall tillämpas av för-

(Nuvarande lydelse)

Skuldförbindelse jämte säkerhet skall pantförskrivas till kassan för förenings lån hos denna och skall utgöra pantsäkerhet för de obligationer som kassan ger ut. Även förbindelse som förening utfärdar till kassan för erhållet lån skall tjäna som säkerhet för obligationerna.

Kassan ansvarar för att föreskriven säkerhet är ställd och hålles vid makt samt att pantsäkerheten ej understiger det sammanlagda beloppet av utelöpande obligationer.

(Föreslagen lydelse)

eningen. Sådant beslut skall godkännas av kassan.

Förening ansvarar för att dess skuld till kassan ständigt motsvaras av lånefordringar för vilka finns säkerhet enligt denna förordning eller av tillgodohavande hos bank eller av kontanta medel. Kassan övervakar att föreningen uppfyller detta ansvar.

Kassan ansvarar för att dess fordringar hos föreningarna vid varje tidpunkt svarar mot lägst sammanlagda beloppet av kassans utelöpande obligationer.

9 §.

Lån som kassan lämnar till förening skall återbetalas

1. genom viss årlig amortering (amorteringslån),

2. efter förloppet av viss tid, högst tjugo år (fasta lån), eller

3. genom årlig amortering under viss tid och genom betalning av återstoden vid utgången av denna tid (sammansatta lån).

Första stycket — — — byggnadstid (byggnadskreditiv).

Förfallotiden för — — — kassans förbindelser.

Lånesumman skall — — — ej föreligga.

Lån som kassan lämnar till förening skall återbetalas genom viss årlig amortering (amorteringslån) eller genom årlig amortering under viss tid och genom betalning av återstoden vid utgången av denna tid (sammansatta lån). Om särskilda skäl föreligger, får återbetalning också ske utan amortering efter förloppet av viss tid, högst tjugo år (fasta lån).

11 §.

Inflyter medel till kassan, som denna icke genast kan använda till infriande av sina förbindelser eller till utlåning åt föreningarna, får kassan göra sådana medel räntebärande genom insättning hos riksgäldskontoret, bankaktiebolag, sparbank, centralkassa för jordbrukskredit eller postbanken eller genom

Inflyter medel till kassan, som denna icke genast kan använda till infriande av sina förbindelser eller till utlåning åt föreningarna, får kassan göra sådana medel räntebärande genom insättning hos riksgäldskontoret, bankaktiebolag, sparbank, centralkassa för jordbrukskredit eller postbanken eller genom pla-

(Nuvarande lydelse)

placering i statsobligationer eller andra statspapper, i Sveriges allmänna hypoteksbanks *eller kassans egna* obligationer eller genom utlåning mot betryggande säkerhet av sådana obligationer eller av inteckning i fastighet eller i tomträtt eller mot sådan förmånsrätt som åtnjutes på grund av lagen den 16 december 1966 (nr 701) om förmånsrätt för fordringar enligt lagen om vissa gemensamhetsanläggningar och som får göras gällande på kassans föranstaltande.

(Föreslagen lydelse)

cering i statsobligationer eller andra statspapper *eller* i Sveriges allmänna hypoteksbanks obligationer eller genom utlåning mot betryggande säkerhet av sådana obligationer eller av inteckning i fastighet eller i tomträtt eller mot sådan förmånsrätt som åtnjutes på grund av lagen den 16 december 1966 (nr 701) om förmånsrätt för fordringar enligt lagen om vissa gemensamhetsanläggningar och som får göras gällande på kassans föranstaltande.

16 §.

Har förening lidit förlust som den ej kan täcka med sin säkerhetsfond *eller utan anlåtande av medlemmarnas ansvarighet för föreningens förbindelser*, får kassan bevilja föreningen bidrag ur reservfonden utan återbetalningsskyldighet med belopp som svarar mot högst hälften av reservfonden. Sådant bidrag får dock ej lämnas utan ombudsstämmans hörande.

I övrigt — — — — — dess helhet.
Nedgår reservfonden — — — — till detta.

20 §.

Ansökan om — — — — — hos Konungen.

Inom den del av riket som Konungen bestämmer får förening utöva *verksamhet i stad och köping samt i område utom stad eller köping* där hälsovårdsstadgans särskilda bestämmelser för hälsovårdstättort gäller. Verksamhet får utövas även i annat tätare bebyggt område i den mån Konungen bestämmer.

Konungen bestämmer *förenings verksamhetsområde. Inom detta* får förening i område där hälsovårdsstadgans särskilda bestämmelser för hälsovårdstättort gäller *utöva låneverksamhet avseende fast egendom eller med tomträtt upplåten fastighet som bebyggs för att användas huvudsakligen till bostäder eller affärslokaler*. Verksamhet får utövas även i annat tätare bebyggt område i den mån Konungen bestämmer.

Förening får — — — Konungen bestämmer.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

**Tillsynen över kassan och
föreningarna**

40 §.

Kassan och föreningarna står under tillsyn av bankinspektionen.

Vid meddelande av föreskrift eller förbud i samband med tillsynen kan bankinspektionen förelägga vite.

Beslut i fråga om tillsynen länder omedelbart till efterrättelse, om ej Konungen förordnar annat.

I övrigt meddelar Konungen närmare bestämmelser om tillsynsverksamheten.

41 §.

Till bestridande av bankinspektionens tillsynsverksamhet skall kassan årligen erlægga bidrag.

Närmare föreskrifter om bidragets storlek och om dess fastställande och erläggande meddelas av Konungen.

42 §.

Styrelseledamot, verkställande direktör eller annan tjänsteman hos kassan eller förening som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet lämnar oriktig eller vilseledande uppgift till bankinspektionen rörande kassan eller föreningen och dess verksamhet dömes till böter eller fängelse i högst sex månader, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1970. 4 § i dess nya lydelse skall dock tillämpas från och med tidpunkten för kassans ordinarie ombudsstämma år 1970.

Staten ställer till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad förbindelse att gentemot innehavare av obligationer, som utgivits av kassan före den 1 juli 1970, svara för förlust som kan uppkomma på grund av att 8 § fått ändrad lydelse samt 32 och 33 §§ upphört att gälla.

I anledning av propositionen har väckts de likalydande motionerna I: 815 av herr *Hermansson m. fl.* och II: 945 av herr *Eliasson* i Sundborn *m. fl.*, vari hemställs att riksdagen skall antaga det vid propositionen fogade för-

slaget till lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar med den ändringen att 24 och 59 §§ erhåller följande lydelse:

24 §

För lån — — — bankens reservfond.

Underlåter förening att fullgöra föreskriven inbetalning, är förening skyldig att betala ränta på det förfallna beloppet enligt grunder som fastställs av banken.

59 §

Förenings behållna — — — en reservfond.

Reservfonden skall uppgå till lägst ett belopp som svarar mot en procent av föreningens skulder efter avdrag av sådan skuld, som motsvaras av garantilån.

Om förening — — — denna bestämmelse.

I den — — — betryggande sätt.

Motionerna

Motionärerna anser att reservfundsbestämmelserna för landshypoteksinstitutionen utformats utan hänsyn till de olikheter som finns mellan denna och stadshypoteksinstitutionen. Den förra men ej den senare lämnar lån mot statlig lånegaranti, påpekar de, och denna långivning tenderar att öka i snabbare takt än bottenlångivningen. Åren 1967—1969 var dess andel av landshypoteksföreningarnas totala långivning respektive 8,0, 9,4 och 10,8 %. Motionärerna finner det inte rimligt att det uppställs krav på sammanlagt 2 % fondtäckning för lån som måste anses vara riskfria. För banker, sparbanker och jordbrukskassor finns, framhåller de, i motsvarande fall inget krav på fondtäckning. Gentemot ett uttalande i propositionen som tyder på att ett större krav på fondtäckning för landshypoteksinstitutionens del skulle motiveras med att dess långivning är inriktad enbart på jordbruket och skogsbruket anföres att samma inriktning torde gälla för jordbrukskassorna och vissa sparbanker. En ekonomisk kris inom jordbruksnäringen skulle, förutsätter motionärerna, leda till ett ingripande av statsmakterna. Landshypoteksföreningarnas industribelåning — ett slag av långivning som för bankinstituten medför högre kapitaltäckningskrav — beräknas få obetydlig omfattning. Beträffande hypoteksbanken godtas kravet på 1 % fondtäckning för all utlåning.

Landshypoteksförening som underlåter att fullgöra föreskriven betalning till hypoteksbanken skall enligt lagförslaget betala ränta på det förfallna beloppet med en halv procent i månaden, samma räntesats som enligt nu gällande förordning. Motionärerna anser att nuvarande högränteläge motiverar en högre dröjsmålsränta och att räntesatsen inte bör fixeras i lagen utan bör få fastställas av banken, i analogi med vad som gäller för dröjsmålsränta till hypoteksförening.

Utskottet

I propositionen framläggs förslag till avsevärt reviderade bestämmelser rörande landshypoteksinstitutionen och därjämte till vissa ytterligare förändringar i bestämmelserna rörande stadshypoteksinstitutionen, om vilken en ny förordning antogs hösten 1968. Till grund för förslagen ligger dels en promemoria från Sveriges allmänna hypoteksbank, dels en promemoria av en av chefen för finansdepartementet tillkallad utredningsman. De två promemoriorna — av vilka den sistnämnda berör båda institutionerna — har var för sig varit föremål för en omfattande remissbehandling, varvid på en del punkter divergerande uppfattningar kommit till uttryck. Hypoteksbankens förslag beträffande bl. a. belåningsobjekt, värderingsprinciper och lånegränser för landshypoteksinstitutionen har väsentligen godtagits av departementschefen, medan kraven på fondtäckning för skulderna har skärpts i förhållande till vad banken förordat. Departementschefen har också i huvudsak godtagit utredningsmannens förslag, som bl. a. gällt avskaffande av nu föreskriven pantförskrivning av skuldförbindelser jämte säkerheter, avveckling av den därmed sammanhängande offentliga värden av lånehandlingarna och av låntagarnas solidariska ansvar för föreningarnas förbindelser, institutionernas ställande under bankinspektionens tillsyn samt införande av regeln att alla lån — med vissa undantag — skall vara förbundna med amorteringsplikt. I fråga om den offentliga värden har hypoteksinstitutionernas kritik av förslaget föranlett vissa modifikationer. Båda institutionerna har ställt sig avvisande till att komma under bankinspektionens tillsyn.

I de föreliggande motionerna påyrkas två ändringar i förslaget till lag om landshypoteksinstitutionen, av vilka den ena gäller ett spörsmål av större betydelse, den andra en detalj. Motionärerna vill dels ha en lindring av det krav som uppställs i fråga om relationen mellan landshypoteksföreningarnas reservfonder och deras skulder, dels befogenhet för hypoteksbanken att själv fastställa dröjsmålsränta för de fall då en förening inte i tid fullgör föreskriven inbetalning till banken.

Motionärerna betecknar det som orimligt att fondtäckningskravet skall omfatta också den del av en förenings skulder som motsvarar lån som den utlämnat mot statlig kreditgaranti. Något motsvarande fondtäckningskrav har inte, påpekar de, uppställts för lån av detta slag från affärsbanker, sparbanker och jordbrukskassor. Utskottet vill framhålla att den omständigheten att krav på fondtäckning skall gälla för landshypoteksföreningarnas hela skuldsumma givetvis inte innebär att garantilånen för föreningarnas del anses förknippade med risker som inte föreligger beträffande andra kreditinstitut. Såsom närmare utvecklas i propositionen är det föreslagna fond-

relationskravet baserat på en samlad avvägning av de kreditrisker som föreningarna löper. Vid remissbehandlingen av hypoteksbankens promemoria har bl. a. bankinspektionen ansett att fondrelationskravet borde sättas högre än enligt bankens förslag, med vilket motionärernas i huvudsak överensstämmer. Givetvis vore det möjligt att alternativt utforma fondrelationskravet så att garantilånen inte medförde täckningsskyldighet. I så fall borde kravet emellertid höjas beträffande den övriga långivningen. Någon anledning att överväga en sådan ändring — som inte skulle tillgodose motionärernas önskemål om ett totalt sett lägre fondrelationskrav — synes inte föreligga så länge garantilånen svarar för blott en ringa del av föreningarnas långivning.

Den bestämmelse om dröjsmålsränta som motionärerna kritiserar har oförändrad överförts till lagförslaget från den nu gällande förordningen om landshypoteksinstitutionen. Frågan om ändring av bestämmelsen synes inte ha varit aktuell vare sig på utredningsstadiet eller under remissbehandlingen. Utskottet anser inte att motionärerna anfört tillräckligt starka skäl för att den nuvarande ordningen med en i författning angiven, fast dröjsmålsränta till hypoteksbanken bör överges och är inte heller berett att förorda en höjning av den föreskrivna räntesatsen.

Av det sagda framgår att utskottet avstyrker motionerna. Med ett undantag, som till sist skall beröras, ställer sig utskottet även på övriga punkter positivt till vad som föreslås i propositionen.

I samband med att stats- och landshypoteksinstitutionerna ställs under bankinspektionens tillsyn införes en bestämmelse om påföljd i vissa fall när oriktig uppgift lämnats till inspektionen. I den ifrågavarande 64 § i förslaget till lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar har — uppenbarligen till följd av ett tekniskt missöde — orden "till bankinspektionen" fallit bort efter ordet "uppgift". Utskottet föreslår här en ändring, så att paragrafen blir utformad analogt med den samtidigt föreslagna nya 42 § i förordningen om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar.

Åberopande vad här anförts hemställer utskottet

A. att riksdagen med avslag på motionerna I: 815 och II: 945, såvitt nu är i fråga, antager 24 § i det genom propositionen 1969: 171 framlagda förslaget till lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar;

B. att riksdagen med avslag på motionerna I: 815 och II: 945, såvitt nu är i fråga, antager 59 § i det under A nämnda lagförslaget;

C. att riksdagen för sin del antager 64 § i det under A nämnda lagförslaget med ändrad lydelse i enlighet med vad

som i *bilaga 1* till detta utlåtande betecknas som *utskottets förslag*;

D. att riksdagen bifaller propositionen 1969: 171 i övrigt.

Stockholm den 10 februari 1970

På bankoutskottets vägnar:

C. G. REGNÉLL

Närvarande:

Från första kammaren: herrar Ståhle (s), Åke Larsson (s), Stefanson (fp)*, Palm (s)*, Åkerlund (m), Larfors (s), Thorsten Larsson (cp) och Brundin (m);

från andra kammaren: herrar Regnéll (m), Hagnell (s)*, Franzén i Motala (s), Fridolfsson i Rödeby (s), Löfgren (fp) och Brännström (s)*.

* Ej närvarande vid beslutet såvitt gäller 30 § i förslaget till lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar, ej heller närvarande vid justeringen.

Reservationer

1) *vid utskottets hemställan under A*

av herrar *Stefanson* (fp), *Åkerlund* (m), *Thorsten Larsson* (cp), *Brundin* (m), *Regnéll* (m) och *Löfgren* (fp), vilka ansett

dels att det stycke på s. 20 i utskottets yttrande som börjar med orden "Den bestämmelse om" och slutar med orden "den föreskrivna räntesatsen" bort utbytas mot ett stycke av följande lydelse:

"Den bestämmelse om dröjsmålsränta som motionärerna kritiserar har oförändrad överförs till lagförslaget från den nu gällande förordningen om landshypoteksinstitutionen. Bestämmelsen framstår som otidsenlig. Som motionärerna anför, synes det olämpligt att fixera en bestämd räntesats. Hypoteksbanken bör i stället själv få bestämma räntesatsen med hänsyn till de skiftande räntelägena, dvs. erhålla en befogenhet motsvarande den som enligt 55 § i lagförslaget tillkommer en landshypoteksförenings styrelse i fråga om dröjsmålsränta för föreningens låntagare.";

dels att utskottet under A bort hemställa

”A. att riksdagen med bifall till motionerna I: 815 och II: 945, såvitt nu är i fråga, för sin del antager 24 § i det genom propositionen 1969: 171 framlagda förslaget till lag om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteks-föreningar med ändrad lydelse i enlighet med vad som i *bilaga 2* till detta utlåtande betecknas som *utskottets förslag*;”

2) *vid utskottets hemställan under B*

av herrar *Stefanson* (fp), *Åkerlund* (m), *Thorsten Larsson* (cp), *Brundin* (m), *Regnéll* (m) och *Löfgren* (fp), vilka ansett

dels att det stycke i utskottets yttrande som börjar på s. 19 med orden ”Motionärerna betecknar det” och slutar på s. 20 med orden ”av föreningarnas långivning” bort utbytas mot ett avsnitt av följande lydelse:

”Motionärerna vänder sig med rätta mot förslaget att fondtäckningskravet skall omfatta också den del av en förenings skulder som motsvarar lån som den utlämnat mot statlig kreditgaranti. Motsvarande fondtäckningskrav har, såsom de påpekar, inte uppställts för lån av denna typ från affärsbanker, sparbanker och jordbruksskassor. Det förefaller uppenbart att ett lån av visst slag medför samma kreditrisker, oavsett vilken kreditinstitution som lämnar lånet, och att behovet av kapitaltäckning då också bör vara lika stort. Den omständigheten att landshypoteksinstitutionens låneverksamhet är inriktad på en relativt begränsad sektor av näringslivet motiverar inte att skärpta krav på fondtäckning skall gälla för dess del. Vissa banker torde nämligen i ungefär samma utsträckning som landshypoteksföreningarna ha sin utlåning koncentrerad till jordbruket och skogsbruket, utan att för dem några andra kapitaltäckningskrav ansetts erforderliga än de för kreditinstitutionen gängse.

Att landshypoteksföreningarna inom den s. k. fria sektorn har möjlighet till viss industribelåning som för bankinstitutionen medför högre krav på kapitaltäckning synes inte vara av betydelse i detta sammanhang. Redan enligt nu gällande bestämmelser föreligger en sådan möjlighet, men den har utnyttjats i mycket obetydlig omfattning. Den alldeles övervägande delen av landshypoteksinstitutionens kapitalresurser kommer under överskådlig framtid att tas i anspråk för att täcka det egentliga jordbrukets och skogsbrukets stora kapitalbehov. Det lägre kravet på fondtäckning för institutionens industribelåning kompenseras för övrigt av att dess utlåning mot säkerhet i jordbruksfastigheter enligt förslaget medför krav på sammanlagt 2 % kapitaltäckning mot 1 % för bankinstitutionens motsvarande utlåning.

Garantilånens andel av landshypoteksföreningarnas utlåning har, som motionärerna visar, stigit under de senaste åren, vilket innebär att kreditrisker-

na proportionellt sett successivt har sjunkit. Att en sådan utveckling inte påverkar fondtäckningskravet framstår för utskottet som en anomali. Sammanfattningsvis anser utskottet skäl föreligga för den ändring av 59 § i förslaget till lag om landshypoteksinstitutionen som motionärerna föreslår. Utskottet vill understryka att — såsom redan antytts — det sålunda förordade undantaget beträffande garantilånen avser endast landshypoteksföreningarna och icke hypoteksbanken.”;

dels att utskottet under B bort hemställa

”B. att riksdagen med bifall till motionerna I: 815 och II: 945, såvitt nu är i fråga, för sin del antager 59 § i det under A nämnda lagförslaget med ändrad lydelse i enlighet med vad som i *bilaga 3* till detta utlåtande betecknas som *utskottets förslag*.”.

Förslag
till
Lag
om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

64 §

Styrelseledamot, verkställande direktör eller annan tjänsteman hos banken eller förening som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet lämnar oriktig eller vilseledande uppgift rörande banken eller föreningen och dess verksamhet dömes till böter eller fängelse i högst sex månader, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Styrelseledamot, verkställande direktör eller annan tjänsteman hos banken eller förening som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet lämnar oriktig eller vilseledande uppgift till *bankinspektionen* rörande banken eller föreningen och dess verksamhet dömes till böter eller fängelse i högst sex månader, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

(tillhör reservation 1)

Förslag

till

Lag

om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

24 §

För lån ----- bankens reservfond.

Underlåter förening att fullgöra föreskriven inbetalning, är föreningen skyldig att betala ränta på det förfallna beloppet *med en halv procent i månaden.*

Underlåter förening att fullgöra föreskriven inbetalning, är föreningen skyldig att betala ränta på det förfallna beloppet *enligt grunder som fastställs av banken.*

(tillhör reservation 2)

Förslag
till
Lag
om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Utskottets förslag)*

59 §

<p>Förenings behållna — — — — — en reservfond. Reservfonden skall uppgå till lägst ett belopp som svarar mot en procent av föreningens skulder.</p> <p>Om förening ————— denna bestämmelse. I den ————— betryggande sätt.</p>	<p>Reservfonden skall uppgå till lägst ett belopp som svarar mot en procent av föreningens skulder <i>efter avdrag av sådan skuld, som motsvaras av garantilån.</i></p>
---	---